

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupeného JUDr. Filipem Matoušem, advokátem, sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **velitel Vojenského útvaru 1762 Žatec**, sídlem Komenského alej 1752, Žatec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2024, č. j. MO 758834/2024-1762, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 11. 2024, č. j. 15 Ad 2/2024-13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Velitel Vojenského útvaru 1824 Žatec rozhodnutím ze dne 22. 7. 2024 přiznal žalobci dle § 116 písm. c) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, náhradu za bolest ve výši 39 306 Kč a ve výši 42 186 Kč (výroky 1 a 2), dle § 116 písm. a) zákona o vojácích z povolání náhradu za ztrátu na služebním platu po dobu pracovní neschopnosti od 2. 8. 2022 do 27. 1. 2023 ve výši 10 567 Kč (výrok 3), dle § 116 písm. e) zákona o vojácích z povolání náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením ve výši 4 353 Kč (výrok 4) a dle § 116 písm. d) zákona o vojácích z povolání náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 253 116 Kč (výrok 5)

[2] Žalobce napadl odvoláním výroky 3 až 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 19. 9. 2024 rozhodnutí správního orgánu I. stupně

zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Důvodem zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo porušení § 50 odst. 3 a 4 a § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[3] Rozhodnutí žalovaného o zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu I. stupně napadl žalobce žalobou.

[4] Krajský soud dospěl s odkazem na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu k závěru, že rozhodnutí odvolacího orgánu vydané podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, jímž se odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně, který rozhodnutí vydal, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Žaloba proti takovému rozhodnutí je proto nepřipustná [§ 70 písm. a), § 68 písm. e) s. ř. s.].

[5] Z uvedeného důvodu krajský soud žalobu odmítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (**stěžovatel**) kasační stížnost, v níž odkázal na důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s.

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti shrnul žalobní argumentaci, citoval § 89 odst. 2 a § 82 odst. 3 správního řádu a komentář k § 89 správního řádu. Dále uvedl, že odvolací orgán nebyl oprávněn zabývat se výroky, které nebyly odvoláním napadeny. Odvolací orgán postupoval v rozporu se zákonem. Usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby bylo nesprávné.

[8] Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] **Žalovaný** ve vyjádření uvedl, že krajský soud otázku přípustnosti žaloby posoudil v souladu se zákonem a judikaturou.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[11] Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost **není důvodná**.

[12] Pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí, jímž byla žaloba odmítnuta, přichází v úvahu pouze stížní důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí žaloby. Z povahy věci nelze namítat žádné jiné důvody (srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2007, sp. zn. III. ÚS 93/06, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005-65).

[13] Předmětem přezkumu v nynějším řízení před Nejvyšším správním soudem je usnesení krajského soudu o odmítnutí stěžovatelovy žaloby (§ 102 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud je oprávněn přezkoumat pouze otázku, zda krajský soud žalobu stěžovatele odmítl

pokračování

v souladu se zákonem. Mimo rámec možného přezkumu tak jsou námitky stěžovatele směřující proti rozhodnutí žalovaného.

[14] Ve vztahu k nyní napadenému usnesení krajského soudu stěžovatel pouze lakonicky namítl, že toto usnesení bylo nesprávné. Na argumentaci krajského soudu, s níž byla žaloba odmítnuta, kasační stížnost nijak nereaguje.

[15] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud v projednávané věci správně vycházel z konstantní judikatury, z níž vyplývá, že rozhodnutí odvolacího orgánu vydané dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, kterým se odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně, který rozhodnutí vydal, zásadně nemůže být rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Takové rozhodnutí totiž nijak nezasahuje do hmotněprávní sféry adresátů rozhodnutí, jelikož není konečným rozhodnutím ve věci (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 As 37/2007-111, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010-219, či ze dne 19. 1. 2011, č. j. 3 As 16/2010-69).

[16] Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu byla vrácena k novému projednání. Věc se tak po vydání žalobou napadeného rozhodnutí vrátila do stádia řízení v prvním stupni, kde o ní bude znovu rozhodováno. Rozhodnutí žalovaného nemění nic na veřejných subjektivních právech stěžovatele, žádné právo ani povinnost mu nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje, přestože je v jeho odůvodnění vysloven právní názor, který je pro správní orgán I. stupně závazný. Správním aktem, který zasahuje do hmotněprávní sféry stěžovatele, může být až nové rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které ve věci samé bude vydáno a které může stěžovatel napadnout odvoláním a následně případně žalobou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2021, č. j. 5 As 28/2021-38, nebo ze dne 9. 9. 2021, č. j. 8 As 61/2021-32).

[17] Namítá-li stěžovatel, že žalovaný zrušil i ty výroky rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které stěžovatel nenapadl odvoláním, bude na tomto orgánu, aby v dalším řízení posoudil, zda v tomto rozsahu není dán důvod nicotnosti rozhodnutí žalovaného. Pokud ano, musí posoudit, zda v důsledku toho původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně netvoří překážku rozhodnutí věci v rozsahu výroků, které nebyly napadeny odvoláním (§ 82 odst. 3 a § 48 odst. 2 správního řádu).

[18] Z hlediska soudního přezkumu ovšem platí, že neexistuje-li konečné meritorní rozhodnutí správního orgánu, žaloba je nepřípustná, a to nezávisle na důvodech, pro něž stěžovatel rozhodnutí žalovaného napadá.

[19] Nejvyšší správní soud uzavírá, že usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby neshledal nezákonným, neboť krajský soud za daných okolností žalobu podanou stěžovatelem věcně projednat nemohl.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[21] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žalobce (stěžovatel) ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo

na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu